

Nu de perziken nog, Plus

Zou Plus het mij hebben gevraagd, ik zou hebben gezegd, niet doen. Maar Plus vroeg het mij niet en deed het. Een stunt. Van de ene dag op de andere werden alle bananen in Plus Markten Fair Trade. Geen andere bananen meer. Wil de klant een banaan, dan moet hij genoeg nemen met een Havelaar.

Ik zou hebben gedacht dat Plus-klanten zouden gaan omfietsen voor een iets goedkopere banaan. Omdat, zeggen de kruideniers zelf altijd, consumenten het goedkoopste willen, eerder dan het beste, het milieuvriendelijkste, het eerlijkste.

Voorheen was 3 procent van de bananen die Plus verkocht, dus toen de klant nog kiezen kon, Max Havelaar. In een klap is het 100 procent geworden. Gevolg? Je staat er van te kijken.

Zonder mokken nemen klanten de faire banaan voor lief; er wordt geen banaan minder om verkocht. Sterker. Twee weken geleden waren er bananen te kort. Toch maar aanvullen met unfaire? Nee, zei Plus, dan maar even geen banaan.

Moet bij gezegd dat Plus een hoge eis stelt aan de bananen, het mogen Fair Traders zijn, het moeten evenzo goed de beste bananen zijn op de wereldmarkt.

Plus durft. Toen spionnen van de concurrentie aan hun hoofdkantoren meldden dat Plus compleet op Havelaar was omgeschakeld, belden de Heinen op. Zijn jullie van de Plus gek geworden? Ja, zeiden ze bij Plus.

Het zou maar zo kunnen dat we getuige zijn van een kantelpunt, een mijlpaal, een ware verandering in denken en durven in de kruidenierderij. Je kan wel verkondigen dat je

Wouter Klootwijk Journalist en consumentenexpert

voortaan schoon & eerlijk zal proberen te zijn, je kunt het beter doen. Vinden burgers prettiger dan een intentieverklaring. Albert Heijn stond

laatst nog voor schut met zijn verpakking van paling waar op staat dat Zaandam streeft naar duurzame vis. Ze zetten het ijskoud op alles wat naar vis ruikt en wie niet heeft doorgeleerd voor tekstanalyse, veronderstelt dat wat in het zakje zit waar duurzaam op staat, ook duurzaam is. Misleiding.

Plus doet er niet aan. Een verademing.

En er is nog iets, het verraste me. Voor het eerst zei het management van een supermarktketen onomwonden tegen me dat ik al die jaren gelijk heb gehad. We waren in gesprek in een Plus-filiaal in Amersfoort. Winter nog, maar we dromen alweer van de zomer. Perziken, zei ik. Al jaren voer ik een oorlogje tegen supermarkten die het gezamenlijk vertikken om mij rijpe perziken te verkopen.

Duizenden medestanders heb ik,

dat kan ik meten aan de reacties van lezers op stukjes in de krant, als ik weer eens op de perziken scheld. Kruideniers denken waarschijnlijk dat het de mensen niet schelen kan, want de onrijpe meelperen met een prachtig velletje er om vliegen de winkel uit. Maar aan de keukentafel thuis wordt wel degelijk machteloos gemord.

En kijk nou, bij Plus geven ze het zonder blikken of blozen toe en zeggen zich te schamen. 'Je kan er de ruiten mee ingooien, zo hard zijn ze. En rijp worden ze nooit.'

Misschien doe ik er geen goed aan, want de concurrenten van Plus lezen mee. Maar toch geef ik het even door. De baas van Plus neemt dit voorjaar de TGV naar het zuiden van Frankrijk. Om daar rijpe perziken in te kopen. Hoef ik eindelijk niet meer op vakantie. ●